

самоврядування через неефективність дій державних органів управління та слабкість кадрової ланки органів місцевої влади. Для оволодіння необхідним досвідом та рівнем компетенції щодо успішної реалізації одержаних повноважень у фінансовій сфері знадобляться роки.

Інформаційні джерела :

1. Децентралізація: коротко про головне. URL: <http://buk-visnyk.cv.ua/misceve-samovryaduvannya/733/>
2. Лебединська К.І. Соціальні проблеми сучасного українського села. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. 2011. № 948. С. 217.
3. Ткачук А.Ф. Огляд ситуації щодо впровадження партнерств міських та сільських територіальних громад в умовах децентралізації та змін у державній регіональній політиці в Україні: аналітична записка. К.: 2019. 28 с.

СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

**Костирко П.Д., здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет**

Пріоритетом української держави в сучасних умовах є побудова ефективної системи національної економічної безпеки. Одним з основних факторів національної економічної безпеки є продовольча безпека країни (рис. 1) [2].

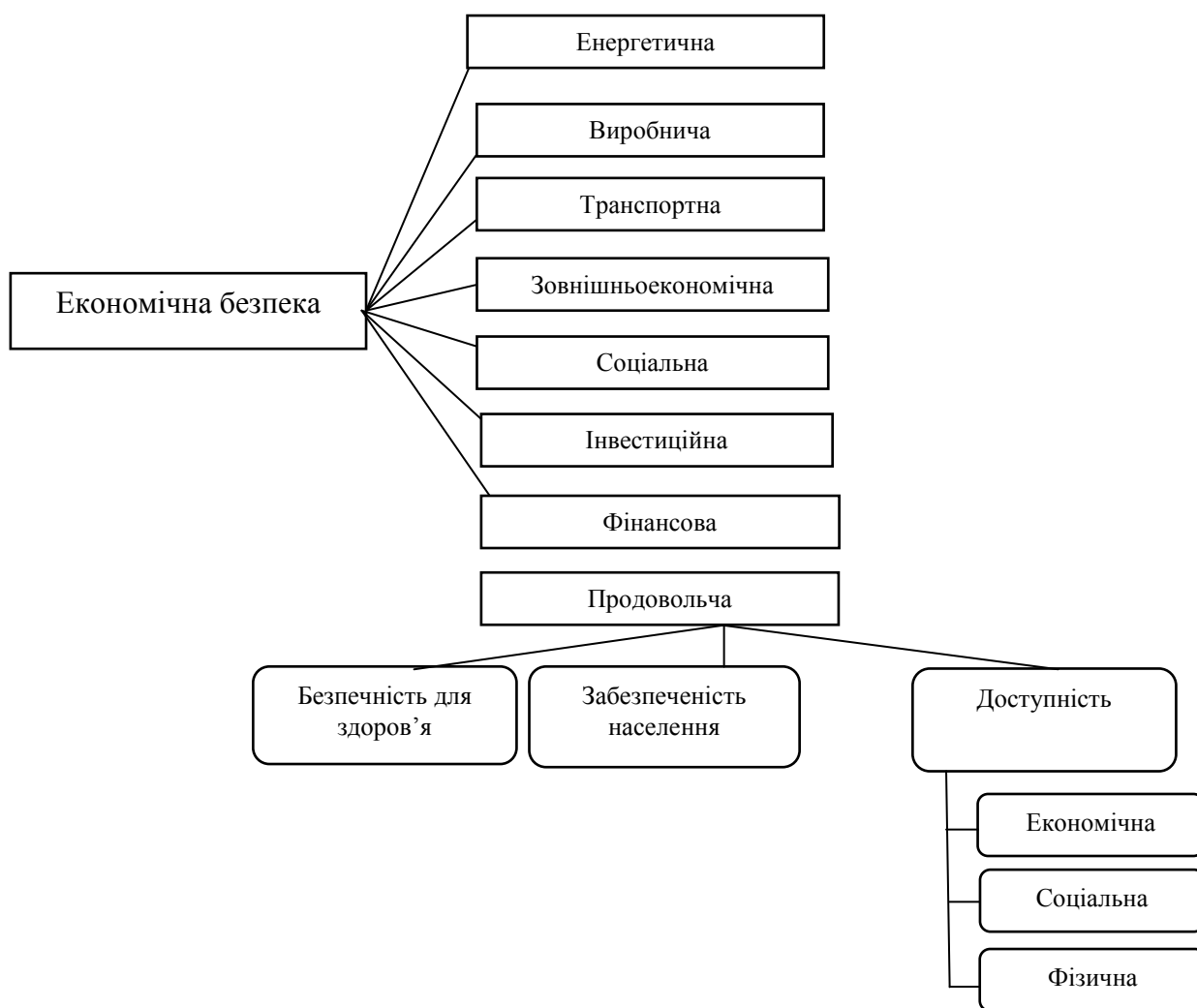

Рисунок 1 – Основні складові економічної безпеки держави

Побудовано автором з використанням [2]

Проблема продовольчої безпеки країни на сьогоднішній день постає дуже гостро, оскільки її забезпечення визначає загальні тенденції внутрішньої і зовнішньої політики держави, соціальної стабільності у суспільстві, вирішення демографічної проблеми та підвищення якості життя населення. Швидкі зміни економічної і політичної ситуації в світі, тенденції розвитку світового сільського господарства та складність вирішення продовольчої проблеми на міжнародному рівні вимагають посиленої уваги до національної продовольчої безпеки. Україна має чітко визначити параметри продовольчої безпеки і на цій основі розробити стратегію та напрями розвитку агропромислового комплексу з урахуванням

раціонального використання його потенціалу та посилення експортної орієнтації.

Необхідність забезпечення продовольчої безпеки в сучасних умовах розширює поняття «аграрна політика» до поняття «агропродовольча політика». Об'єднання в розвинутих країнах пріоритетів аграрної політики з наукою про харчування та проблемами доступності продовольства обумовило, на нашу думку, використання терміну «агропродовольча політика». Агропродовольчий комплекс включає виробництво, переробку, реалізацію та споживання продуктів харчування, що має бути охоплено єдиною системою управління.

Отже система продовольчої безпеки України повинна охоплювати такі складові: міцне і надійне забезпечення, що базується на національному агропродовольчому комплексі, здатному постійно забезпечувати населення продуктами харчування на відповідному рівні, оперативно реагуючи на стан світового продовольчого ринку; фізична і економічна доступність необхідної кількості і асортименту продовольства для різних категорій населення забезпечується їх платоспроможністю.

Наразі постала необхідність поглиблення методології з новою розстановкою пріоритетів у вже існуючих напрацюваннях та обґрунтуваннями засобів регулювання й гарантування продовольчої безпеки, а також стійкого функціонування виробничих і переробних підприємств в умовах сучасного господарювання.

Загострення продовольчої проблеми в Україні пов'язане з низькою прибутковістю більшості товаровиробників, що призвело до значного погіршення матеріально-технічного забезпечення, недотримання технологій виробництва сільськогосподарської продукції.

Задоволення потреби у продовольстві за рахунок внутрішнього виробництва при мінімальній залежності від зовнішніх чинників означає самозабезпечення продовольством, що є одним із найбільш важливих критеріїв продовольчої безпеки [1].

Беручи до уваги кризу в Україні у зв'язку з військовою агресією Росії, нестійкою економічною ситуацією значна частина населення країни не має змоги купувати якісні продукти харчування для забезпечення активного і здорового життя, тому більшість віддає перевагу більш дешевим продуктам.

У найкоротші терміни необхідно створити нові механізми забезпечення доступності найнеобхідніших, соціальних продуктів харчування та підтримки найменш забезпечених верств населення з метою підтримки належного рівня продовольчої безпеки України.

Інформаційні джерела :

1. Про продовольчу безпеку України. Проект вноситься народними депутатами України М. М. Рудьковським, М. Є. Мельником від 22 грудня 2011 р. № 4227-VI. ВВР України. 2011. 15 с.

2. Ульянченко А.В., Прозорова Н.В. Продовольча безпека – основа національної безпеки держави. URL: http://congressworld.com.ua/blog_article.php?id=5 (дата звернення: 21.03.2019).

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ

**Маєвський О.В., здобувач вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет**

Виробництво зерна є одним із основних напрямів розвитку сільського господарства, оскільки від його успішної реалізації залежить забезпечення продовольчої безпеки країни, створення сталої сировинної бази щодо виробництва кормів для тваринницької галузі та промислових товарів. Крім цього, виробництво зерна в потенційно можливих обсягах та належної якості дозволить Україні закріпити свої позиції серед держав-експортерів зерна на світовому ринку [1].